

Robert Leonard Rembieliński (1894–1975), syn Roberta i Pauliny z Mieczyńskich, łódzki farmaceuta, historyk farmacji, uczestnik walk o niepodległość Polski (1918–1920).

Szkółę średnią ukończył w Piotrkowie Trybunalskim (1916), studia farmaceutyczne na Uniwersytecie Warszawskim (1924). Jako stypendysta Fundacji Rockefellera kontynuował naukę na Uniwersytecie w Nancy, gdzie uzyskał doktorat w zakresie bromatologii (1926).

Od 1927 roku mieszkał i pracował w Łodzi, prowadząc rodzinną aptekę i laboratorium chemiczno-farmaceutyczne przy ul. Andrzeja 28. Był współzałożycielem Łódzkiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Historycznego (1927) i członkiem Zarządu PTH oraz współtwórcą Łódzkiego Oddziału Polskiego Powszechnego Towarzystwa Farmaceutycznego (1929), członkiem Zarządu Sekcji Naukowej PPTF i przewodniczącym jego Sekcji Muzealnej (od 1934). Był współorganizatorem Towarzystwa Przyjaciół Miasta Łodzi i działaczem Łódzkiego Stowarzyszenia Aptekarzy. Współpracował z prasą łódzką i warszawską, był rzecznikiem muzealnictwa farmaceutycznego w Polsce.

W czasie 2. wojny światowej został wysiedlony do Generalnego Gubernatorstwa.

Po powrocie do Łodzi w 1945 roku był jednym z organizatorów Wydziału Farmaceutycznego Uniwersytetu Łódzkiego (1945 — zastępca profesora, 1956 — docent, 1962 — 1. w Polsce profesor nadzwyczajny w dziedzinie historii farmacji). Kierował 1. w Polsce Katedrą Historii Farmacji na WF Akademii Medycznej w Łodzi (1959–1964).

Był współtwórcą i 1. prezesem Oddziału Łódzkiego Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego (1947–1952), inicjatorem ogólnopolskiej Sekcji Historii Farmacji (1956), organizatorem, 1. prezesem Oddziału w Łodzi Polskiego Towarzystwa Historii Medycyny i jego członkiem honorowym (1974).

Był członkiem wielu zagranicznych towarzystw naukowych i akademii, m.in. Académie internationale d'histoire de la pharmacie (członek rzeczywisty od 1956).

Został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1939, 1956) i Medalem im. I. Łukasiewicza „De pharmacia bene meritis” (1974).

Napisał ponad 70 prac z zakresu historii farmacji i medycyny, w tym 8 książek (m.in. *Historia farmacji*, wyd. I, 1963). W „Roczniku Łódzkim” opublikował rozprawę *Rajmund Rembieliński — budowniczy Łodzi przemysłowej* (1933).

Był żonaty z Ireną ze Skępskich (od 1930). Miał trzy córki: Barbarę Annę Kuźnicką, farmaceutkę, profesora historii farmacji w Polskiej Akademii Nauk, Jadwigę Marię Sobocińską, biologa, oraz Teresę Zofię Materkowską, polonistkę.

Zdjęcia pochodzą z unikatowej kolekcji fotografii z pierwszej połowy XX wieku z widokami Łodzi, Sieradza, Łęczycy, Piotrkowa Trybunalskiego, Sulejowa, Lutomska, Podgórzyc, Łagiewnik i Kalisza (APAN, Zbiór Fotografii, I–47), obejmującej ponad 400 zdjęć z albumu profesora Roberta Rembielińskiego. Kolekcja, naznaczona dużą wrażliwością społeczną i pietysmem wykonania, przekazana została do PAN Archiwum w Warszawie przez jego córkę profesor Barbarę Kuźnicką, która użyczyła na potrzeby wystawy również zdjęcia ze swojego prywatnego archiwum (ABK).

SCENARIUSZ Joanna Arvaniti, Anita Chodkowska
Polska Akademia Nauk Archiwum w Warszawie

PROJEKT PLASTYCZNY Maria Kaliszczuk-Donaj
AMALKER

WSPÓŁPRACA Marek Ciara, Tomasz Rudzki
Polska Akademia Nauk Archiwum w Warszawie

Tylko fotografie nie liczą się z czasem.

Jan Twardowski

- 1 Robert Rembieliński, b.d., ABK
- 2 Indeks Roberta Rembielińskiego, 1918/1919, ABK
- 3 Bracia Rembielińscy: Robert (3. Pułk Ułanów), Stanisław i Feliks (28. Pułk Piechoty), ochotnicy wojny polsko-bolszewickiej, 1920, ABK
- 4 Robert Rembieliński w gabinecie apteki przy ul. Andrzeja 28 w Łodzi, b.d., ABK
- 5 Dyplom doktora farmacji Roberta Rembielińskiego, 1926, ABK
- 6 Dyplom magistra farmacji Roberta Rembielińskiego, 1924, ABK
- 7 Robert Rembieliński z żoną Ireną ze Skępskich oraz córkami Jadwigą Marią i Barbarą Anną, 1939, ABK